

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 14. 11. 2018 ve věci odsouzeného : **Radek P** [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v **Liberci**, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici v Liberci, o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 18.10.2018, č.j. 6 PP 110/2018-12,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zamítá žádost odsouzeného Radka P [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestů odnětí svobody v trvání 40 (čtyřicet) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci z 9. 9. 2014, č.j. 4T 26/2014-296 a v trvání 10 (deset) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci z 18. 7. 2017, č.j. 6T 92/2017-193, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pob. Liberec, z 10. 11. 2017, č.j. 31To 333/2017-207.
2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou odůvodnil podáním ze dne 18. 10. 2018. Uvedl, že okresní soud v rámci rozhodování nepřihlédl k dosavadnímu výkonu trestu a vytkl mu jeho minulost. Má za to, že dovršil všeho, čeho bylo možno ve výkonu trestu dosáhnout, byl 18× kázeňsky odměněn, je zařazen v první diferenciacní skupině, měl třikrát přerušen trest. Je přesvědčen, že se napravil a bude žít řádným životem.
3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti přezkoumal podle ust. § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
4. Pokud jde o průběh řízení před okresním soudem, pak nebylo zjištěno žádné pochybení či procesní vady. Okresní soud v rámci veřejného zasedání dne 18. 10. 2018 provedl dokazování řádně a v dostatečném rozsahu, opatřil si dostatek podkladů pro své rozhodnutí a provedené důkazy a skutečnosti plynoucí z těchto důkazů dostatečně a řádně zdůvodnil v rámci napadeného usnesení.
5. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
6. Z obsahu spisu je patrné, že odsouzený vykonal potřebnou délku trestu odnětí svobody a splňuje tak jednu ze základních zákonných podmínek pro možné rozhodování o žádosti odsouzeného, když počátek aktuálního věznění se u odsouzeného počítá od 15. 4. 2015 a plánovaný výstup z výkonu trestu má 15. 6. 2019.

7. Okresní soud v rámci svého rozhodnutí správně poukazuje na skutečnost, že odsouzený prokazuje ve výkonu trestu snahu po nápravě, když v tomto směru je ze zprávy věznice zjevné, že odsouzený má uděleno 18 kázeňských odměn, včetně dvou přerušení výkonu trestu v délce 5 hodin, kdy mu bylo umožněno absolvovat přezkoušení ve svářečské škole z důvodu udržení kvalifikace, v září 2018 mu byl trest přerušen na dobu 3 dnů a od 5. 10. 2017 je zařazen do první přístupné skupiny vnitřní diferenciaci.
8. Na druhou stranu je však nutno za správný závěr okresního soudu považovat i to, že odsouzený nesplňuje všechny zákonné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody definované v ust. § 88 odst. 1 tr. zákoníku, tedy to, že od odsouzeného lze nepochybně v budoucnu očekávat vedení řádného života. Je nutno zdůraznit, že institut podmíněného propuštění představuje fakultativní a nenárokové beneficium ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu po nápravě, došlo k jejich resocializaci a s vysokou mírou pravděpodobnosti od nich lze očekávat, že do budoucna již povedou řádný život a nebudou se trestné činnosti již více dopouštět. Smyslem tohoto institutu tedy je, aby odsouzeným, kteří vykonávají vzorně a příkladně uložený trest a mají snahu po nápravě, měli šanci v průběhu zkušební doby podmíněného propuštění osvědčit, že v jejich případě došlo k naplnění účelu trestu před výkonem celé jeho výměry, a to jak pokud jde o aspekt výchovného, preventivního ale i represivního působení trestu. Soudy jsou povinny hodnotit sklony odsouzeného k páčání trestné činnosti, neboť účel uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody zahrnuje jak aspekt generální prevence, sledující výchovné působení trestu na ostatní členy společnosti, ale výrazně již i aspekt represivní, jehož smyslem je zabránění odsouzenému v páčání další trestné činnosti a který klade důraz na izolaci odsouzeného od zbytku společnosti po soudem určenou dobu, tak aby omezením osobní svobody odsouzeného byla společnost chráněna před jeho závadovým jednáním. Právě s ohledem na tuto skutečnost je dána povinnost soudu hodnotit sklony odsouzeného k páčání trestné činnosti, a to z hlediska celkové trestněprávní narušenosti odsouzeného. Pokud soud rozhodující o žádosti o podmíněné propuštění činí prognózu o chování odsouzeného do budoucna, musí i v tomto směru zohlednit celkovou trestněprávní narušenost osobnosti odsouzeného.
9. Okresní soud v rámci odůvodnění usnesení zcela přiléhavě uvedl, že odsouzený byl v minulosti opakovaně trestán, bylo na něj vícekrát působeno ukládáním nepodmíněných trestů odnětí svobody. Z popisu z rejstříku trestů odsouzeného plyne, že tento má 16 záznamů, z nichž část je ve vztahu souhrnnosti. Odsouzený v aktuálním výkonu trestu vykonával trest 40 měsíců z rozsudku Okresního soudu v Liberci z 9. 9. 2014, č.j. 4T 26/2014-296 (odsouzení pod bodem 14 popisu z rejstříku trestů), přičemž je současně patrné, že v průběhu aktuálního výkonu tohoto trestu byl odsouzený uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Liberci čj. 6 T 92/2017-193 ze dne 18. 7. 2017 ve spojení s rozsudkem zdejšího odvolacího soudu z 10. 11. 2017, č.j. 31To 333/2017-207 ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců (tento trest aktuálně vykonává), kdy uvedeného přečinu se odsouzený dopustil v období od 26. 4. 2016 do 12. 9. 2016. Z uvedených skutečností je zcela zjevné, že ani předchozí odsouzení a výkony trestů odsouzeného neodradily od páčání další trestné činnosti, které se navíc odsouzený dopustil i v aktuálním výkonu trestu. Okresní soud v tomto směru zcela správně hodnotí trestní minulost odsouzeného i jeho sklony k páčání trestné činnosti, a v tomto kontextu správně poukazuje na fakt, že dosavadní výkon trestu, v němž i přes značný počet kázeňských odměn se dopustil další trestné činnosti, neumožňuje s ohledem na celkovou trestněprávní narušenost odsouzeného přijetí závěru o tom, že by tento dosavadní způsob výkonu trestu vedl k polepšení se odsouzeného do té míry, že by od něj bylo možno do budoucna očekávat vedení řádného života.

10. Pokud tedy soud prvního stupně učinil závěr o tom, že u odsouzeného s ohledem na shora popsany dosavadní výkon aktuálního trestu není možno vzhledem k jeho trestněprávní narušenosti očekávat vedení řádného života v případě podmíněného propuštění, nelze tomuto závěru okresního soudu ničeho vytknout.
11. Napadené usnesení okresního soudu je nutno hodnotit jako rozhodnutí věcně správné, když i krajský soud dospěl k závěru, že odsouzený nesplňuje všechny zákonné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na shora uvedené skutečnosti byla tedy stížnost odsouzeného zamítnuta jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 14. 11. 2018

Mgr. Roman Buchal v. r.
předseda senátu